Dinsdag, 16 Maart 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 8852

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 4.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Giraud wil Unie van alle Fransen.

Spoedvergadering van De Gaulle's Nationale Comité.

Franse guerilla's trekken zich samen in Haute Savoie.

Herstelde Churchill bezoekt Lagerhuis.

„HET OGENBLIK IS AANGEBROKEN".

De volgende boodschap deed Generaal Giraud toekomen aan Generaal Georges Catroux van de Strijdende Fransen:

„Gisteren noemde ik de beginselen, die mijn gedrag bepalen en er mag nu geen misverstand meer tussen ons bestaan. Ik heb reeds aan Generaal De Gaulle mijn verlangen naar een overeenstemming te kennen gegeven. Het ogenblik voor de vereniging van alle Fransen van goede wil is aangebroken. Ik ben bereid De Gaulle te verwelkomen om aan deze Unie vaste vorm te geven. Ik verzoek u hem dit mede te delen" (Londen, (AP) 15.3).

UITNODIGING VAN GIRAUD AAN DE GAULLE.

Giraud zond een formele uitnodiging aan De Gaulle om alle Fransen samen te brengen onder één banier. Het aanbod werd gedaan in een brief aan Generaal Catroux van de Strijdende Fransen, die de taak opvatte om een voortdurend contact te vestigen tussen Giraud en De Gaulle (Algiers, (AP) 15.3).

FRANS NATIONALE COMITÉ IN EEN SPOEDVERGADERING BIJEEN.

Generaal Charles de Gaulle riep zijn Franse Nationale Comité in een spoedvergadering bijeen om ogenblikkelijk de uitnodiging van Generaal Henri Giraud te overwegen, teneinde de bizonderheden te bespreken voor een vereniging van al de Franse strijdkrachten, die thans tegen de as gesteld zijn. Naar verwachting zou een antwoord van de Strijdende Fransen aan het einde van de bijeenkomst gegeven worden. Een zegsman der Strijdende Fransen weigerde echter enig commentaar te leveren, behalve de verklaring van gisteravond, dat de maatregel van Giraud „bemoedigend" is (Londen, (AP) 16.3).

ZEGSMAN VAN STRIJDENDE FRANSEN NOEMT GIRAUDS AANBOD „BEMOEDIGEND".

Een zegsman van de Strijdende Fransen beschreef Girauds uitnodiging aan De Gaulle „bemoedigend". Geen commentaar werd vernomen van De Gaulle, die de boodschap nog niet door bemiddeling van Catroux heeft ontvangen.

Een Britse diplomatieke waarnemer zeide: „De uitnodiging aan De Gaulle om Algiers te bezoeken is de meest vaste stap, die tot nu toe genomen is naar een Franse Unie. Na de radiorede van Giraud zijn de kansen voor een volledige overeenstemming goed te noemen" (Londen, (AP) 15.3).

HULL PRIJST VERKLARING VAN GIRAUD.

Cordell Hull prees op warme wijze de verklaring, die Generaal Giraud jongstleden Zondag aflegde, waarbij hij elke verdeeldheid in Noord-Afrika veroordeelde en beloofde het Franse volk in staat te stellen zelf zijn Regering te kiezen. De text van Hulls verklaring luidt als volgt: „Generaal Giraud heeft thans de hoop van de U.S.-Regering bevestigd, dat zijn keuze tot Opperbevelhebber over de Franse strijdkrachten, die in Noord-Afrika vechten, een grotere vereniging mogelijk zal maken van alle groepen onder zijn militaire leiding. Dit moet een juiste plaats verzekeren voor een overwinnelijk Frankrijk in het herstel van zijn vrijheid overal.

Generaal Giraud heeft als een waar krijger alle tijd, die hij kon vrijmaken van zijn militaire verplichtingen, gewijd aan een nauwgezette en geduldige bestudering van de vraagstukken, die bestaan in de Franse gebieden. Hij is zodanig opgetreden, dat hij zonder enige merkbare stoornis voor zijn militaire inspanning alle verdeeldheid heeft kunnen verwijderen in de behandeling van hen, die binnen zijn rechtsgebied vallen. Hij heeft het thans mogelijk gemaakt voor allen, die de nederlaag van de asmogendheden en de bevrijding van Frans gebied verlangen, zich te verenigen om het Franse gebied vrij te maken van het gewicht van het asjuk. Hij heeft zijn gezag hecht gebaseerd op het beginsel van vrije meningsuiting der bevrijde Fransen. Vooruitziende, dat Frankrijk wederom meester van zijn eigen bestemming zal zijn, heeft hij de wetten en besluiten vernietigd, die in strijd waren met Frankrijks traditionele Republikeinse instellingen" (Washington (AP) 15.3).

GIRAUD HOUDT OPRUIMING.

Wes Gallagher seint uit Algiers:

Het aftreden wordt gemeld van Generaal Jean Marie Bergeret als lid van Girauds Oorlogsraad nadat de Hoge Commissaris gisteren verklaarde van plan te zijn de laatste invloed van Vichy in Noord-Afrika uit te roeien.

Bergeret, die Girauds Assistent Opperbevelhebber was, werd door sommigen beschouwd als een der gevaren in de onderhandelingen voor het verkrijgen van een eenheid tussen de Franse Noordafrikaanse strijdkrachten en de Strijdende Fransen van De Gaulle. Hij diende vroeger als Hoofd van Vichy's luchtmacht.

Naar vermeld wordt, is Jean Rigaud, een politieke raadgever, die een der meest actieve tegenstanders was van elke overeenkomst met De Gaulle, ook afgetreden. Officiële kringen maakten op 16 Februari bekend, dat Rigaud verwijderd werd uit het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Propaganda in de Giraud-Regering.

Behalve Bergeret en Rigaud is de enige vooraanstaande politieke leider in Frans Noord- en West-Afrika, die werd becritiseerd om zijn pro-as en pro-Vichy neigingen: Gouverneur Generaal Auguste Nogues van Marokko. De volgende stap naar de uitvoering van Girauds plan om de laatste tekenen van Vichy-invloed in Frans Noord- en West-Afrika uit te wissen, de formaliteit om besluiten uit te vaardigen waardoor alle Vichy-wetten ineens worden geschrapt, wordt binnen de volgende twee dagen verwacht. De Hoge Commissaris bood aan om De Gaulle halverwege tegemoet te komen in een Unie, welke — naar hij zeide — moest worden bewerkstelligd tussen alle anti-as Fransen, die strijden voor de wedergeboorte van de Republiek (Algiers, (AP) 15.3).

FRANSE JEUGD VERZET ZICH.

De bezettingsautoriteiten van de As gaven der opstandige Franse jeugd in de bergen van Savoye tot heden [Maandag]-avond de tijd zich over te geven teneinde dwangarbeid in Duitsland te verrichten, of zich anders bloot te stellen aan de actie van de Duits-Italiaanse troepen. De correspondent van „La Suisse" meldde, dat Italiaanse seintroepen de telefoon- en telegraafverbindingen reeds hebben doorgesneden om de opstandige groepen in het gebied van Saint Gingolph langs het meer van Genève te hinderen. Hierdoor werd deze buurt afgesneden van de rest van Frankrijk. De Franse bewakingstroepen, die met de opsporing belast zijn, zijn zeer versterkt. Het Italiaanse legerhoofdkwartier in het gebied van Saint Gingolph en de mobiele bewakingstroepen doen thans dienst in vrachtwagens, auto's en op motorfietsen en zijn bewapend met machinegeweren.

In Evian heeft men beslag gelegd op 7 hotels, die zullen worden ingericht voor de troepen, die tegen de guerrilla's opereren. Volgens „La Suisse" maken deze troepen „geen enthousiaste" indruk. Zij stellen zich dan ook slechts ten doel deze troepen de schrik op het lijf te jagen. De opstandige jongelieden zouden met elkander in verbinding staan door middel van geheime radio's en geheime boodschappers.

Het blad deelde verder mede, dat deze jongelui sedert 8 Maart 's nachts van voorraden worden voorzien, waaronder voedsel, wapenen en munitie. Deze voorraden zouden hen bereiken door buitenlandse bronnen. De opstandelingen worden geleid door officieren van het vroegere Franse leger en zijn uitstekend uitgerust.

Deze beweging, aldus de correspondent, zou geen politieke overwegingen tendgrondslag hebben, doch slechts het gevolg zijn van de vastbeslotenheid om niet voor arbeid naar Duitsland te gaan. Hij zeide met drie van deze jongelui gesproken te hebben, die zijn uitgeweken uit Evian. Velen verwiowen erop, dat dergelijke onlusten zich verder over geheel Frankrijk zouden uitbreiden terwijl anderen hun hoop gevestigd hebben op de verwezenlijking van een Geallieerde invasie.

In de Zwitserse stad, Montreux, aan het Oostelijke einde van het meer van Genève heeft men Vrijdagnacht en Zaterdag de gehele dag door een onverklaarbare schietpartij gehoord. Zaterdag werden te Genève ook schoten gehoord, die aantonen, dat het tot een botsing moet zijn gekomen in het gebied van Savoye (Bern, (AP) 15.3).

EEN KALME DAG.

Als volgt luidt het communiqué van het Franse Hoofdcommando in Noord-Afrika:

„Het was een kalme dag. Er heersten patrouille-activiteiten. Onze eenheden organiseerden haar stellingen ten Oosten van Metlaoui". Metlaoui ligt aan het Zuidelijk einde van de Westelijke gevechtslijn in Tunis boven het Sjott Djerid (Algiers, (AP) 15.3).

DUITSE AANVAL OP GRIMSBY.

De Duitse radio zeide, dat zware nazie-bommenwerpers Grimsby aanvielen en dat vele branden in de haven gesticht werden. Men beweerde, dat 2 vliegtuigen niet terugkeerden (Londen, (AP) 16.3).

BULGAARSE TROEPEN IN SERBIË ONDER DUITS BEVEL.

Joegoslavische kringen in Londen deelden mede, dat de Bulgaarse troepen in Serbië worden gesteld onder Duits commando. Deze kringen legden deze maatregel uit als een nauwer Duits toezicht en een weerspiegeling van de vrees, dat de komende maanden een nieuwe critieke periode voor de Balkan zullen medebrengen.

Generaal Bader, die het bevel voert over de Duitse bezettingstroepen, zou de vervolging leiden van de burgerbevolking, die verdacht wordt van steunverlening aan Generaal Draja Mihailovitsj guerrilla-vechters. Men zegt ook, dat 160 personen werden doodgeschoten te Kragujevatsj, waar in October 1941 massa-terechtstellingen plaats vonden (Londen, (AP) 15.3).

CHURCHILL VERSCHIJNT WEER IN HET LAGERHUIS.

Premier Winston Chruchill betrad het Lagerhuis heden voor de eerste maal sinds hij een longontsteking opliep na de conferentie te Casablanca en zijn reis in het Middellandse Zeegebied.

In antwoord op vragen zeide de Premier in het Lagerhuis, dat de campagne tegen de duikboten wordt gevoerd met een volledige Geallieerde samenwerking. Voorts zeide hij geen aandacht te zullen schenken aan het voorstel van Premier Jan Christiaan Smuts van de Unie van Zuid-Afrika om een Geallieerde Generale Staf te vormen, die zich zal bezighouden met de duikbotenoorlog.

Toen Churchill hedenmorgen de Kamer binnentrad waren de leden in stemming over een minder belangrijke quaestie. Hij werd spoedig opgemerkt en luide toegejuicht ((Londen, (AP) 16.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Het was een kalme dag aan het front van het 8ste leger met normale patrouille-activiteiten. Ons geschut in de Gafsa-sector vernietigde met succes een krachtige patrouille van vijandelijke pantserwagens. Het vijandelijke vliegveld Mezzouna werd gisteren tweemaal aangevallen door een formatie van middelzware bommenwerpers met gevechts-escorte. In beide aanvallen zag men bommen vallen op en rond de vliegtuigen. Het escorte vernietigde 4 vijandelijke jagers in luchtgevechten. Gevechtsbommenwerpers der luchtmacht van de Westelijke woestijn vielen vijandelijke motorvoertuigen aan ten Noorden van Foujane. Verdere berichten laten zien, dat nog een vijandelijke jager in dit gebied werd vernield op 15 Maart. Zware bommenwerpers vielen een vijandelijk convooi tussen Tunis en Sicilië aan. Een voltreffer werd op een schip gezien. Van al deze verrichtingen worden 2 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 16.3).

GESNEUVELDE ITALIAANSE OFFICIEREN.

Het Zwitserse Telegraafagentschap zeide in een bericht uit Rome, dat volgens een speciaal Italiaans communiqué 80 officieren, waaronder 2 Generaals, begrepen zijn onder de Italianen, die in Februari aan het Russische front sneuvelden (Bern, (AP) 15.3).

Het nieuws van vandaag.

Moskou maakt bekend, dat het Russische leger zich terugtrekt van Charkov en gevoelige slagen toebrengt aan de Duitse tank- en infanterie-strijdkrachten, die zich thans hebben meester gemaakt van de stad. Hetzelfde communiqué, dat de ontruiming van Charkov bekendmaakte, meldde evenwel de verovering van Kholm-Zhirkovski ten Noorden van Smolensk (blz. 3).

Heden maakt het middagcommuniqué bekend, dat nieuwe winsten geboekt worden op de weg van Vyazma naar Smolensk. Ook worden successen gemeld ten Zuiden van het Ilmenmeer en ten Westen van Rostov (blz. 3).

De Duitsers delen mede, dat zij na de verovering van Charkov aanvallen doen ten Westen van Belgorod en Kursk, de beide bastions in de linie, die de Russen met hun winteroffensief wisten te bezetten (blz. 3).

Sedert de nacht van Vrijdag heeft de Royal Airforce geen enkele krachtige nachtelijke aanval gedaan op het Europese vasteland, zodat vermoed wordt, dat iets groots in voorbereiding is. De Duitsers echter blijven elke nacht aanvallen doen op Engelse havensteden. Volgens Berlijn werd Grimsby gebombardeerd. Londen deelde mede, dat ongeveer 20 Duitse vliegtuigen tijdens de nacht Groot Britannië „poogden" aan te vallen, doch dat slechts de helft de kust overstak (blz. 1).

De gevechten in Noord-Afrika worden nog erg gehinderd door het slechte weer en het nieuws daarover wordt in de schaduw gesteld door de gebeurtenissen op het politieke toneel. Generaal Henri Giraud heeft een formele uitnodiging aan Generaal Charles de Gaulle van de Strijdende Fransen gezonden om Algiers te bezoeken. De beide Generaals zullen dan de bizonderheden bespreken voor het verenigen van alle Fransen, die tegen de as strijden, onder één banier (blz. 1).

De Gaulle riep in Londen bereids zijn Nationale Comité bijeen om het voorstel van Giraud te overwegen. Het artikel hiernevens wijst in het bizonder op de persoon van Giraud. Het bevat enkele grepen uit een rapport, waarin Giraud de oorzaken van Frankrijks val noemde.

De Chinezen hebben een belangrijke overwinning behaald langs de Yangtze. 20.000 Japanners zijn hier op de vlucht geslagen na een mislukt offensief. Enkele groepen zijn reeds omsingeld (blz. 3).

In Londen verscheen Winston Churchill voor het eerst sedert zijn ziekte in het Lagerhuis (blz. 1).

Hoe de Oorlog in de Stratosfeer gevoerd wordt, wordt in een stuk op blz. 4 verteld. Tevens vinde men er een beschrijving in van de beroemde „Vliegende Forten".

Een artikeltje uit „Knickerbocker" op blz. 2 spreekt over de pers in Bezet Nederland.

VERGELIJKING 1914 en 1940

Giraud over zijn bedoelingen.

Ook zonder oorlog was Frankrijk aan de rand van zelfmoord.

Slechts herstel van gezinsleven kan Frankrijk redden, aldus Giraud.

Generaal Henri Honoré Giraud, de Hoge Commissaris in Frans Noord- en West-Afrika, heeft zich in een radiorede tot het Franse volk gericht.

„Mijn doeleinden", aldus de Generaal, „zijn om de indringers uit het moederland te verdrijven en de Kamer van Afgevaardigden in ere te herstellen". Voorts bood Giraud aan een unie te vormen met De Gaulle van de Strijdende Fransen en vernietigde hij al de wetten, die onder het Vichy-régime in Noord-Afrika waren ingevoerd.

Deze maatregelen van den Fransen Leider, die zich de „dienaar van het Franse volk" noemt, vormen een steeds duidelijker lijn van de politiek die hij volgt. Deze politiek is wel een zodanige, dat alle vrienden van Frankrijk haar ten zeerste kunnen toejuichen. Dat Generaal Charles de Gaulle er dan ook ogenblikkelijk zijn tevredenheid over uitsprak, was natuurlijk.

Bij zijn ontsnapping uit de Duitse gevangenis te Königstein en zijn aankomst in wat toen Onbezet Frankrijk heette, heeft Generaal Giraud een memorandum overhandigd aan Maarschalk Pétain, waarin hij zijn meningen te kennen gaf over de oorzaken van Frankrijks val.

Uit de memorandum bleek, dat als hoofdoorzaak Giraud die van het lage geboortecijfer noemde.

Frankrijk — zo redeneert hij — stond zelfs zonder oorlog aan de rand van een zelfmoord. Het gezinsleven verdween om plaats te maken voor huwelijken zonder kinderen.

Dat Giraud het gezinsleven als hoofdoorzaak beschouwde, wekt geen bevreemding.

Onze Heilige Vader, Paus Pius XII, heeft herhaaldelijk — het laatst nog in Zijn Kerstboodschap — gewezen op de noodzaak van goede huwelijken. En onze Apostolisch Vicarius bracht in Zijn vastenbrief nog dank aan God omdat Curaçao rijk is aan kinderen. Want: „Wie Uwer is er niet diep van overtuigd, dat alleen een gezond familieleven — een leven volgens de heilige Wetten van God en van de Kerk, de toekomst van een volk verzekeren kan?", zo zeide Mgr. Verriet.

Naast de genoemde hoofdoorzaak noemde Generaal Giraud echter nog verschillende andere:

„In het rijkste land ter wereld" — aldus de Generaal in zijn memorandum — „waar de grond aan eenieder oplevert, die maar werken wil, werd het platteland ontvolkt. Er werd in Frankrijk veel gesproken. Mooie programma's werden in elkaar gezet en vele blauwe listen uitgedeeld. Allerlei sportwedstrijden werden gehouden met meer en meer succes...... Het resultaat was fataal. Alcohol en syphilis hadden etterende wonden geopend, het geraamte krom ineen, de weefselen verzwakten, de weerstand verdween. Noch bezien van het punt van uithoudingsvermogen, noch dat van oefening, was de soldaat van 1940 de gelijke aan die van 1914. Zijn vermogen in het marcheren was ten zeerste beperkt, hij was minder bekwaam voor het werk en hij had een onoverkomelijk gebrek aan slaap. Dit waren de karaktertrekken van den soldaat van 1940.

Tussen 1914 en 1918 stelden wij bovenmenselijke pogingen in het werk. Wij kwamen physiek en moreel uitgeput uit de krijg. Ons ideaal was niet om uit de overwinning voordeel te halen, teneinde een betere wereld te maken; het was om ons te vermaken.

Indien wij van de jeugd, die slechts een klein deel van het Leger uitmaakte, overgaan op het gehele land, wat waren dan zijn karaktertrekken? In de grondslag, gebrek aan gezag.

In Frankrijk tussen 1919 en 1939 heeft het zich slechts verspild. In de Regering, waar dan ook, zagen wij nooit iets anders dan partijen, nooit zagen wij Frankrijk. De samenstelling van elk ministerie — en er waren vele — was een schandaal.

De oorlog van vier jaren heeft ons geleerd hoe te sterven en te lijden. Hij leerde ons niet hoe te werken. Tot 1914 waren de Franse arbeider en landman harde werkers. Ons land was een land van de 'petite bourgeoisie'.

De oorlog van 1914 — 1918 hielp niet deze 'petite bourgeoisie' op te houden... De aankomst der Noordamerikanen, hun methoden, hun voorraden, hielpen in belangrijke mate om haar ideeën te doen afwijken. Zij nam de gewoonte aan in billioenen te tellen of in het geheel niet.

De overdadige weelde nam toe. Fabrikanten van reukwater maakten kapitalen. De eigenaar, de arbeider, de voorman, de ondergeschikte, elk hunner begon het eerste te denken aan pleizier en het beperken van het werk tot een minimum.

Tegelijk vergat men, dat alle eeuwen door de Kerk had bepaald, dat de Zondag een rustdag was en dat de stricte naleving daarvan de zekerste methode was om elk de nodige wekelijkse rust te gunnen.

Het eerst van al was het de Engelse werkweek, die het vasteland aantastte en zo werd het aantal uren de basis van elk contract tussen werkgever en werknemer. Van 48 uren kwam men op 45 en vervolgens op 40.

Maar niet alleen de werkuren, doch ook het bewustzijn tot werken taande. De taak was niet meer hetgeen de aandacht vroeg. Al wat had bijgedragen tot de luister van de Franse productie, haar sierlijkheid, haar afwerking, haar aandacht aan détails, dat alles was verminderd of geheel verdwenen. Men aanvaardde de Noordamerikaanse methode en vergat, dat Frankrijk noch de geest noch het potentieel van Noord-Amerika had...

Tekort aan materiaal, onuitgevoerde bestellingen, vliegtuigen, die nooit voldeden, tanks van verouderd model, ammunitie die nooit arriveerde — dit alles was het resultaat van een werk, dat onvoldoende was in quantiteit en qualiteit......

Laat ons hopen, dat zij, die op de Noordelijke slagvelden verpletterd werden door de Luftwaffe, dat zij, die tankafweerkanonnen noch luchtdoelkanonnen noch munitie hadden, om wraak zullen roepen tegen de nietsdoeners, die verzuimden deze dingen te maken en boven al tegen hen, wier misdadige ideologie en gebrek aan verantwoordelijkheid deze wanorde en anarchie geschapen hebben.

Om productie-beperking te prediken op een tijd, waarop Duitsland luide verkondigde, dat het beter was om kanonnen te hebben dan boter, was niet slechts verraad tegen het land, doch ook tegen de eerlijkheid. Zij gaven het meeste succes aan de totalitaire régimes en de grootste steun welke deze régimes konden verlangen, want oprechte Fransen, die in Duitsland zijn geweest als oorlogsgevangenen, kunnen getuigen van zijn welvaart en van zijn physieke en morele gezondheid. De Duitsers hebben misschien geen vrijheid, maar er heerst zeker geen wanorde en anarchie. Overal is er werk het enigé fortuin voor een volk, dat wenst te leven en gelukkig wenst te leven. Moge Frankrijk hieraan denken en er profijt van trekken."

Nederlands tegenwoordige pers.

De „Knickerbocker schrijft:

De erbarmelijke toestand, waarin de Duitse overheersing onze eens zo degelijke, eerlijke, onafhankelijke Nederlandse pers heeft gebracht, komt sinds enige tijd ook in het uiterlijk nog wat meer uit. Een beschikking, die in de laatste dagen van November in werking getreden is, beperkt opnieuw de omvang der bladen. De grote mogen nog maar dertig pagina's per week bestaan; een blad als „De Tijd", het enige overgebleven grote katholieke orgaan, heeft maar recht op twintig pagina's, verdeeld over de zes werkdagen ('s Zondags mogen er al lang geen kranten meer uitkomen) en de enkele provinciale bladen, die nog een kwijnend leven voortzetten zijn tot hoogst aanzienlijke vodjes teruggebracht. Ook het orgaan van de „Beweging", het blad dat het waagt zich het „Nationale Dagblad" te noemen, is er in omvang wat op verminderd, zij het in mindere mate dan de andere. De enige courant, die zich van de papiernood niets behoeft aan te trekken en die voortgaat acht spacieus-gezette en rijk van propaganda-foto's voorziene pagina's te vertonen, is natuurlijk weer de „Deutsche Zeitung in den Niederlanden". De verschijning van die welgedane koekoeksjong te midden van al die ongelukkige, spichtige, ondervoede Nederlandse krantjes is wel een mooi symbool van den vetten, aanmatigenden, ons land leeghalenden en leegvretenden eeuwigen Mof! Zo wil het de „Nieuwe Orde", die hij te eigen bate uitvond.

De ploegen, die tegenwoordig de nog in ons land verschijnende bladen in elkaar zetten, hebben het niet moeilijk. Het grootste deel van de text bestaat uit communiqué's, hetzij van het A.N.P., dat geheel, ook financieel, een filiaal geworden is van het D.N.B., hetwelk de ware Nederlanders „Do Not Believe" noemen, en van de talloze persafdelingen van Arbeidsdienst, Arbeidsfront, Landstand, Jeugdstorm, W.A., Cultuurkamer, of hoe al die N.S.B.-instellingen nog verder mogen heten. Die komen natuurlijk in de eerste plaats in de krant, nadat twee hoofdredacteuren gestraft zijn met inhouding van een maand salaris, omdat ze niet genoeg plaatsruimte gegeven hadden aan een officiële rede van „Führer" Anton A. Mussert.

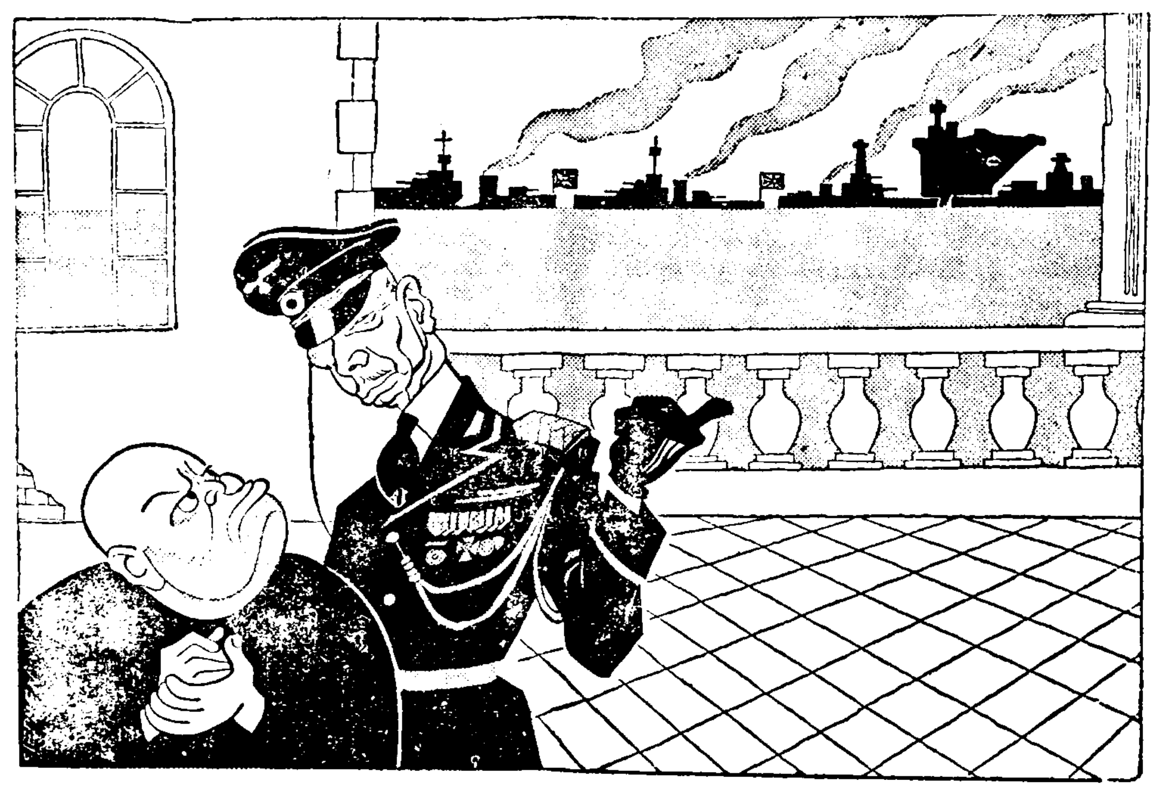
De rest van de ruimte loopt in een ommezien vol met wat voorzichtig-gestelde kunst- en muziek-critiek, sport, beurs, lange verslagen van Duitse films en voorstellingen van het „Deutsches Theater", besprekingen van nieuwe Duitse boeken en een enkel kort hoofdartikeltje, dat een paraphrase bevat van een dito uit „Kölnische", „Frankfurter", „Börsen-Zeitung" of Goebbels' „Reich". Je weet wel, voor zover je vakman bent, dat iedereen dat overslaat, en dat je krant alleen nog maar gelezen wordt om na te kijken welke bons er geldig zijn, maar je moet nu eenmaal je salaris verdienen en je het in je gestelde vertrouwen waardig maken......

Van de betrouwbaarheid der officiële mededelingen gesproken — daar hebben wij onlangs een grappige openbaring over gehad. Want dàt is het aardige en sportieve bij de lezing van onze tegenwoordige „Nederlandse" bladen — er de onthullingen uit te halen, die allerlei nieuwbakken penneridders er in hun onschuld in rondstrooien.

Voor deze onthulling ga ik even over de Nederlandse grenzen en citeer uit een Duitse courant — maar Nederlands en Duits maakt tegenwoordig om zo te zeggen geen verschil. „Der Mittag" uit Dusseldorf houdt er sedert enige tijd iedere week een Nederlandse pagina op na, bestemd om den Dusseldorfers wat je noemt eerlijke, juiste en betrouwbare inlichtingen te verschaffen over de Nederlandse „kameraden", hun land, hun zeden en hun gewoonten. In het nummer nu van 25 November 1942 kwam een uitvoerig artikel voor van G. H. J. W. Noordhuis, die leider is (in de N.S.B. ben je altijd ergens leider van, al is het maar van je kippenhok) van de B.N.O., te weten de Berichtendienst van de Nederlandse Omroep. Hij schreef over de radio in Nederland sedert Mei 1940, en ziehier een vertaalde passage uit zijn overzicht:

„In de voorafgegane jaren was het Nederlandse volk door pers en radio murw gemaakt. Het slikte alles. Toen deze waanzin op 15 Mei voorbij was kon men slechts één fout begaan, namelijk van het ene uiterste in het andere vervallen. En dat gebeurde dan ook. De radio gaf uitsluitend DNB-berichten, terwijl al het andere materiaal geschuwd werd als de pest. Nederlanders, die tot op dat ogenblik altijd slechts Reuter- en Havas-berichten gehoord hadden, werden nu met Duitse berichten verdoofd. Zulk een geweldige ommekeer kon ook de sterkste mens niet verwerken. Het was duidelijk, dat daarin verandering moest komen. Het vertrouwen in de radioberichten was verdwenen. Besloten werd in de eerste plaats slechts die berichten te brengen, die onmiddellijk door Nederlanders verwerkt konden worden, die voor Nederlanders van betekenis waren, en van welke men op zijn vingers kon narekenen, dat ze juist waren. Verder werd de DNB-text in zoverre gewijzigd, dat de berichten een eigen Nederlands cachet kregen. Door eenvoudige berichten werd het Nederlandse volk op de eerlijkste wijze ingelicht. Thans, na ruim twee jaar, kan men zeggen, dat het vertrouwen van het grote publiek in de radio-berichten weer heroverd is."

Wat dit laatste betreft, kan gerust worden aangenomen, dat deze Noordhuis zijn wensen voor de werkelijkheid aanziet — de Nederlanders geloven nog altijd niets van wat Hilversum hun op de mouw tracht te spelden, en als zij willen weten wat er in de wereld gebeurt, luisteren zij naar Londen.

Benito Mussolini heeft bezoek van een hogen Nazie-officier, die tot zijn grote teleurstelling bemerkt, dat de Middellandse Zee in het geheel niet Italiaans is, maar Engels. Met verachting wijst hij naar de zee, waar de machtige Engelse vloot vlak voor Mussolini's huis ligt. „Is dat nu", zo zegt hij, „wat je onze zee (Mare nostrum) noemt?"

Buitenland.

GOEDE VERSTANDHOUDING BIJ DE VERENIGDE VOLKEN ONDERLING.

De Britse Minister van Buitenlandse Zaken, Anthony Eden, bracht een bezoek aan den Noordamerikaansen Staatssecretaris Cordell Hull, voor het voeren van de eerste ener reeks besprekingen. Eden was vergezeld van den Britsen Ambassadeur in de Verenigde Staten, Lord Halifax, en begaf zich onmiddellijk na zijn onderhoud met Wallace naar het State Department. Hij weigerde evenwel de ontmoeting met Wallace te bespreken, en antwoordde slechts op de vragen van de verslaggevers: „Ik vrees, dat ik over dat onderwerp niets te zeggen heb."

Eden was van plan met Staatssecretaris Knox het noenmaal te gebruiken op het State Department. Daarna zal hij een onderhoud hebben met Sir Arthur Salter, Hoofd van de Britse Scheepvaartmissie in de Verenigde Staten. Morgen, Dinsdag, zal Eden besprekingen voeren met Onderstaatssecretaris Benjamin Sumner Welles; het ligt in Edens bedoeling om met alle cabinetsleden, met wie hij nog niet geconfereerd heeft, een onderhoud te hebben.

Aan de journalisten vertelde Eden, dat hij geenszins aan de waarde van zijn besprekingen twijfelde en belangrijke resultaten in het verschiet zag. Na de besprekingen met Hull belegden Eden en Halifax een persconferentie. Eden zeide: „Ik gevoel mij ten zeerste opgelucht door onze besprekingen. Wij zijn ons werk begonnen en er zullen nog veel meer besprekingen gevoerd moeten worden."

Cordell Hull verklaarde op de persconferentie het geheel eens te zijn met Eden voor wat betreft „de absolute noodzakelijkheid om een volledige verstandhouding tussen de regeringen te handhaven, welke verband houdt met de voortzetting van de oorlog op ieder ogenblik."

Hull herhaalde nogmaals de woorden van Eden, dat „de oorlog lang en gerekt" zal zijn.

Naar aanleiding van zijn besprekingen met Eden, zeide Hull, dat „wij reeds maandenlang aan het werk zijn plannen te maken met het oog op de politieke, economische en handelsphasen in de wereld van na de oorlog." Hull nodigde den Britsen Minister uit enige woorden te spreken, waarop deze verklaarde, zich reeds opgelucht te gevoelen als gevolg van de gedachtenwisseling en verdere besprekingen zou toejuichen. Men vroeg ook aan Hull of hij ook enige biezondere punten in verband met Edens bezoek zou willen uitstippelen. Volgens Hull komen alle er ongeveer op neer, dat het noodzakelijk is een volledige verstandhouding te handhaven bij de belangrijke regeringen onderling. Hij gewaagde ook van belangrijke vraagstukken in verband met de na-oorlogse wederopbouw. Deze verstandhouding zou, aldus Hull, moeten betekenen een volledige en uitgebreide wisseling van inlichtingen bij de landen onderling (Washington, (AP) 15.3).

„STIRLING"-BOMMENWERPERS

Een radius van 4800 km. en een bomlading van 8 ton. Geen der Geallieerde of vijandelijke luchtmachten heeft bommenwerpers in dienst, welke dergelijke enorme afmetingen bezitten en zoveel bommen kunnen meevoeren, als de Britse Short „Stirling". Reeds van 1935 af is men bezig geweest dit toestel in elk opzicht te doen slagen.

De eerste „Stirlings" werden door de oorspronkelijke firma Short Brothers vervaardigd, maar nu het toestel in elk opzicht heeft voldaan, heeft men een aantal vliegtuig-fabrieken over geheel het land opdracht gegeven onderdelen te vervaardigen. De vliegers, die met het besturen van bommenwerpers belast zijn, hebben verklaard, dat de „Stirlings", ongeacht hun enorme afmetingen, uitstekend manoeuvreerbaar zijn. Een „Stirling" heeft eens een aanval op een afdeling Messerschmitts gedaan, waarbij het toestel zich in duikvlucht op de vijandelijke vliegtuigen stortte. De gehele formatie werd uiteengejaagd, terwijl een Messerschmitt vernietigd werd en de overige de vlucht namen.

OPRUIMING DER JODEN IN FRANKRIJK.

De schrijver van dit stuk heeft een onbetwiste kennis inzake de toestanden in de onderworpen landen. Omwille van begrijpelijke redenen kan zijn identiteit niet worden bekend gemaakt. Namen en plaatsen, die in dit stuk voorkomen, zijn denkbeeldig, ofschoon alle biezonderheden op de volle waarheid berusten.

Op een vroege morgen zat een zeker iemand in de conversatie-zaal van een groot hotel aan de Franse Rivièra. Plotseling heerste er op straat een grote drukte, als gevolg waarvan hij naar de deur toe liep teneinde te weten te komen wat er zoal aan de hand was. Hij merkte op, dat het hotel werd afgezet door een cordon politie-mannen, waarna groepen rechercheurs binnen traden en een lang gesprek voerden met den directeur alsook met de bedienden.

De persoon in quaestie — wij zullen hem gemakshalve den Heer Jacot noemen — begreep toen wat er ging gebeuren. Het was reeds zovele malen voorgevallen in andere gedeelten van onbezet-Frankrijk.

Gesleept en op vele andere manieren mishandeld, werden de gasten van het hotel, die van Joodse afkomst waren door de luchtige conversatie-zaal naar buiten gedreven. Hij merkte op, dat velen niet op Joden geleken. Onder hen bevond zich een blond meisje, dat zeker geen onaardig figuur zou hebben geslagen op de omslag van een of ander Nordisch tijdschrift. Doch thans weende zij bitter.

De slachtoffers werden naar een plein gebracht. Hier voegde zich een groep anderen bij uit andere hotels. De hartverscheurende taferelen der kinderen, die van hun moeder werden weggerukt en van mannen, die werden gescheiden van hun vrouwen en geliefden, maakten een diepe indruk.

De mannelijke gevangenen werden eerst weggevoerd, met waarschijnlijke bestemming naar Oost Europa. Daarna werden de vrouwen in groepen verdeeld. Onder de eerste groep vielen die tussen een leeftijd van ongeveer 17 en 25 jaar. Mijnheer Jacot merkte op, dat al deze vrouwen in sterkere of mindere mate een zekere bekoorlijkheid bezaten, terwijl er zelfs enigen onder waren, die, indien het leed zijn stempel nog niet op haar gezicht had gedrukt van uitzonderlijke schoonheid waren.

De tweede groep omvatte de oudere vrouwen en ook de jongeren, die evenwel niet beschikten over een schoon uiterlijk of aan enig kwaal of misvormigheid leden. Deze groepen werden afzonderlijk weggevoerd. Een vierde groep bestond uit alle kinderen, zowel mannelijke als vrouwelijke. Zij werden opgebracht in een kamp en daarna beroofd van alle identiteitspapieren af te leveren, welke door de politie werden vernietigd. Mijnheer Jacot vraagt zich af, of deze kinderen nog in leven zijn. Zelfs indien dit niet het geval zij, dan gelooft hij dat hun lot mogelijk toch beter is uitgevallen dan hetgeen den meisjes en vrouwen beschoren was.

Hier ziet men de Australiërs in oefening voor hun gevechten in de oerwouden. Deze zware oefeningen maakten de Australiërs gereed voor hun strijd tegen de Japanners.

CURAÇAO

NIEUW VERPLICHT BEDRIJF.

De instellingen der Krijgsmacht in Curaçao zijn gezien de huidige omstandigheden, waarbij een zodanig verloop van personeel in de instellingen dreigt te ontstaan, geplaatst onder de bedrijven, waarin verplichte arbeid wordt verricht.

De Algemeen Militair Commandant kan slechts toestemming geven het dienstverband te verbreken.

VORDERING VAN LUCHTVAARTUIGEN EN RUIMTE.

Ten behoeve van de landsverdediging en/of volkshuishouding kan de Gouverneur van iedere natuurlijke of rechtspersoon luchtvaartuigen, daaronder begrepen de daarin beschikbare geheel of gedeeltelijk passagiersruimte of laadruimte, vorderen, opdat een en ander beschikbaar worde gesteld om volgens zijn aanwijzingen te worden gebruikt.

Een vordering krachtens deze regeling geschiedt doordat aan den persoon of vertegenwoordiger van de rechtspersoon of van zijn vervanger, van wien gevorderd wordt, of aan diens woon- of verblijfplaats een schriftelijke, gedagtekende last wordt afgegeven, welke ondertekend is door den Gouverneur of dengene, die door hem bij beschikking wordt aangewezen.

In de last wordt aangegeven de tijd, binnen welke en zo nodig de plaats, waar aan de vordering moet worden voldaan.

Dit besluit werd ingevoerd krachtens artikel 31 der Curaçaose Staatsregeling en kwam in werking op 9 Maart 1943.

G.P.D. SPREEKT.

Hedenavond om 20 uur zal het Hoofd van de Gouvernementspersdienst een radio-rede houden.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Hedenavond 20 uur vergadering van de Athletiek-Commissie op Sufissant.

Het voetbalveld op Pietermaai wordt in gereedheid gebracht en zal spoedig bespeelbaar zijn.

A. G. STATIUS MULLER GEEN LID MEER VAN DE DEVIEZEN-COMMISSIE.

Gerekend te zijn ingegaan de 1e Januari 1943 is de Heer A. G. Statius Muller geen lid meer van de Deviezencommissie. Dit naar aanleiding van een brief, die de Heer A. G. Statius Muller op 28 November 1942 tot den Gouverneur gericht heeft.

KAMER VAN KOOPHANDEL.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend, met het verzoek haar in relatie te brengen met ex- of importeurs op Curaçao:

1. De firma Representación y Distribución Articulos Panamericanos — P.O.B. 2847 — Mexico D.F., wenst in relatie te treden met importeurs van zilverwaren, armbanden, broches, oorringen, ringen, kettingen, voorts lederwaren, portefeuille's, sigarenkokers, damestassen, portemonnaie's, ook hoeden en tassen van strõ en houtsnijwerk.

2. Casa Chaps — P.O. B. 582 — Barranquilla — Colombia wenst in relatie te treden met importeurs van mahoniehout, abarco en ceiba, voorts hangmatten, tassen, maïs, dril en overhemden.

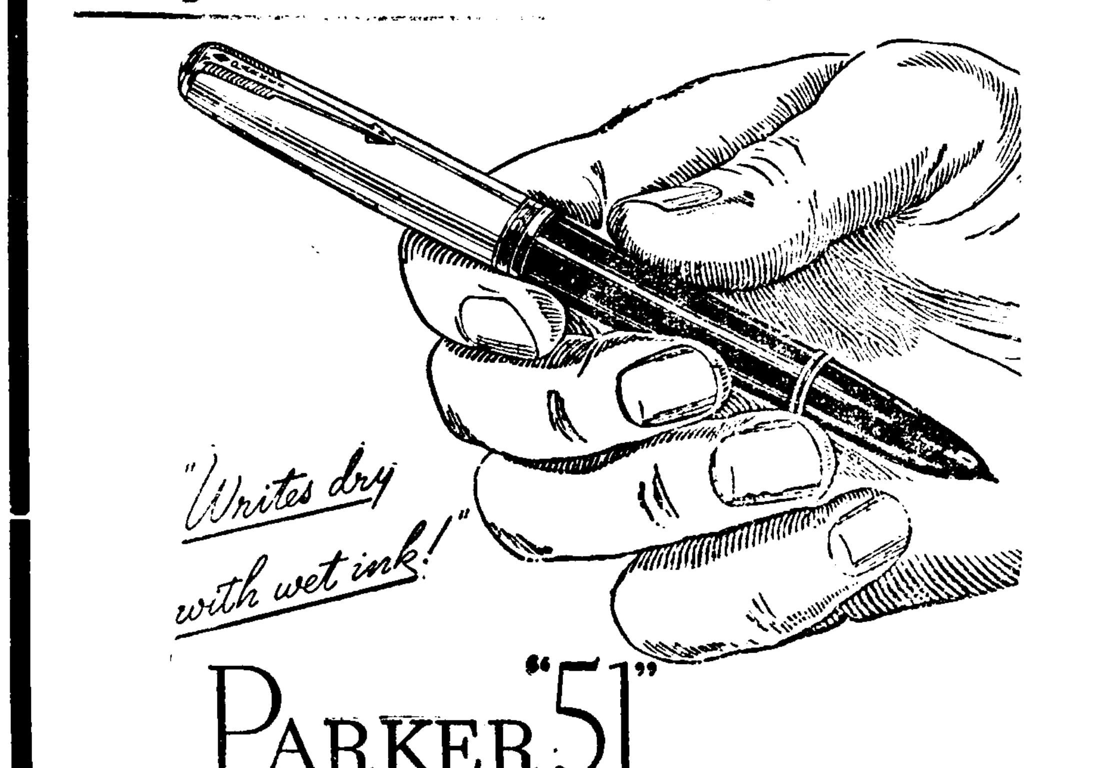
3. John S. Coumantaros — Avda. Pte. 852 — Buenos Aires — Argentinië, biedt zich aan als exporteur van: Graan, meel, katoenen en wollen stoffen, geconserveerde vruchten, vleeswaren, vis en groenten, voorts gecondenseerde melk, melkpoeder en room, rozijnen, eetbare oliën, honing, reuzel, stijfsel, suiker, vermouth, jenever en likeuren, zijden en katoenen kousen en sokken, paraplue's, katoenen en wollen dekens, lederwaren, enz.

4. A. Hilding Ohlsson Ltda. S.A. — Calle Belgrano 936 — Buenos Aires — Argentinië biedt zich aan als exporteur van schapen- en geitenvlees, zoolleer enz.

5. Winter & Lauerman, Inc. — 120 Wall Street — New York wensen in relatie te treden met importeurs van venster- en spiegelglas.

Bij de Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd bestaan er geen bezwaren tegen het aanknopen en tot nader order voortzetten van handelsrelaties met bovenstaande firma's. Goederen afkomstig uit bezet of vijandig gebied mogen niet ge- of verkocht worden aan of van voornoemde firma's.

Belangstellenden worden verzocht zich rechtstreeks in verbinding te willen stellen met bovenstaande firma's. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

Russen hebben Charkov ontruimd.

Verovering van Kholm-Zhirkovski door Sovjets gemeld.

Japanse offensief langs de Yangtze door Chinezen vernietigd.

Amerika's Wallace gaat op reis.

RUSSEN ONTRUIMEN CHARKOV.

Verovering van Kholm-Zhirkovski gemeld.

De Russische luisterdienst in Londen ving het volgende communiqué uit Moskou op:

„Op 15 Maart ontruimden onze troepen na vele dagen van felle gevechten in opdracht van het Hoofdcommando de stad Charkov.

In het gebied van Smolensk zetten onze troepen de opmars voort en bezetten zij de stad Kholm-Zhirkovski. In andere sectoren van het front bestreden onze troepen den vijand in dezelfde richtingen als tevoren" (Londen, (AP) 15.3).

WELKE GEVOLGEN HEEFT DE DUITSE AANVAL OP CHARKOV?

Relman Morin seint uit Londen:

Geallieerde kringen, die op betrouwbare inlichtingen uit het Europese vasteland steunen, twijfelen eraan, dat de Duitse aanval op Charkov het begin merkt van een nieuw lente-offensief tegen Rusland. Men zeide, dat de aanval een tweeledig doel heeft: 1) Om de Russische luchtmacht te houden buiten bombardements-afstand van de Ploesti-olievelden en de raffinaderijen in Roemenië, een van Duitslands voornaamste bevoorradingsbronnen. 2) Om de ernstige tweespalt tussen de Duitse Generaals bij te leggen, die zou bestaan sedert Hitler zich als actieve Bevelhebber over de Duitse strijdkrachten in Rusland heeft teruggetrokken.

Volgens deze zegslieden worden steeds meer berichten ontvangen betreffende het geschil tussen het Duitse Hoofdcommando en de Generaals, die de troepen aan het Russisch front leiden, over de Duitse strategie voor 1943 met het oog op een waarschijnlijke Brits-Noordamerikaanse invasie van Europa.

Naar men zegt zou het Hoofdcommando gekant zijn tegen een derde offensief tegen Rusland op grond van de mening, dat het het uiterste van de Duitse mankracht en materiële sterkte zal vergen, zelfs indien het zou slagen. Deze militaire leiders zouden aanraden zich terug te trekken binnen het „Europese fort" en de strijdkrachten over het gehele vasteland te verdelen teneinde een invasie af te slaan.

Deze zegslieden waren van mening, dat de Duitse Generaals aan het Russisch front er op aandringen, dat de Russische heirscharen worden verpletterd. Ook zouden zij ten zeerste protesteren tegen het afstand doen van de traditionele Pruisische aanvals-strategie.

Volgens het oordeel van deze bekwame buitenlandse waarnemers in Londen was de aanval op Charkov bedoeld als een militaire „proef" voor de beweringen van de Duitse Veldcommandanten alsook om de Russische strijdmacht tegen te houden. Een militaire commandant zou zijn benoemd om honderd nieuwe divisies van ongeveer 1.200.000 man te hergroeperen en te werven uit Duitsland zelf. Sommige zullen worden gevormd uit gehavende eenheden, die van het Russische front terugkeren en ongeveer de helft zal worden verkregen door de jaarklassen 1925 en 1926 op te roepen en reservisten in actieve dienst te stellen. Een gedeelte zou bestemd zijn om de sectoren over te nemen, die thans worden bezet door het Roemeense leger. De zegslieden in Londen hechten volledige waarde aan de aanhoudende berichten, dat Premier Ion Antonescu aan de hoofdmacht van het Roemeense leger opdracht heeft gegeven zich uit Rusland in Bessarabië terug te trekken op grond van de bewering, dat de Russische opmars een punt bereikt heeft waar het Roemeense grondgebied rechtstreeks wordt bedreigd (Londen, (AP) 15.3).

DUITS COMMUNIQUÉ.

Het Duitse Hoofdcommando gaf het volgende communiqué uit:

„Gelijk reeds in een speciaal bulletin werd bekendgemaakt is de tegenaanval, waarbij een legergroep in het Zuiden den vijand over de Donets terugdreef, na vele weken van gevechten gisteren met een belangrijk succes bekroond. Na verschillende dagen van felle gevechten hebben gevechtsformaties en bewapende stormtroepen, op energieke wijze gesteund door de luchtmacht, de stad Charkov heroverd in een omsingelende aanval uit het Noorden en het Oosten. De verliezen van den vijand in manschappen en materiaal zijn nog niet overzien.

Ten Zuid-Oosten en ten Noorden van deze stad zover als de streek van Belgorod hebben onze aanvalsdivisies den vijand verder naar het Oosten gedrongen. Ten Westen van Belgorod poogden de Sovjets de voortgang van de Duitse aanval te stuiten met nieuw aangevoerde reserves. De vijandelijke tegenaanval brak af met grote en bloedige verliezen voor den vijand. In dit gevecht heeft de infanterie-divisie „Gross Deutschland" in samenwerking met de Luftwaffe 44 van de 60 aanvallende tanks vernield.

In de Centrale sector van het front werden talrijke afzonderlijke aanvallen van den vijand verijdeld. In het gevechtsgebied van Staraya Russa deed de vijand wederom een aanval, die voorafgegaan werd door een krachtige beschieting en gesteund werd door tanks en vliegtuigen. De aanstormende Sovjets werden afgeslagen in verwoede gevechten. Onze luchtmacht vernietigde aan het Oostelijk front 64 Sovjet-vliegtuigen met verlies van slechts 2 toestellen.

Duitse vlootstrijdkrachten langs de Caucasische kust nabij Tuapse brachten een Russische tanker van 7000 ton tot zinken.

Bij vijandelijke aanvallen op de kust van deze bezette Westelijke gebieden werden 4 Spitfires neergeschoten in luchtgevechten. Bij vijandelijke vluchten bij nacht boven het Ruhr-district werden nog 4 vliegtuigen neergeschoten.

Bij daglicht deed de Luftwaffe met zware gevechtsbommenwerpers een aanval op militaire objecten aan de Britse Oostkust. En in de nacht van 14 Maart deden snelle gevechtsbommenwerpers een krachtige aanval op de scheepswerven te Sunderland. Een onzer vliegtuigen keerde niet terug." (New, York, (AP) 15.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„Gedurende de nacht van 15 Maart zetten onze troepen hun offensieve operaties voort in dezelfde richtingen als tevoren. Ten Westen van Vyazma voerden onze troepen succesrijke operaties en veroverden zij verschillende dozijnen bewoonde plaatsen.

In een gevecht om een grote bewoonde plaats doodde een afdeling 300 Duitsers. Na de eerste verschansing te hebben veroverd namen onze manschappen 4 Duitse tanks, 5 kanonnen en een ammunitie-opslagplaats. Ten Zuid-Westen van Vyazma overkomen onze eenheden de hardnekkige vijandelijke weerstand en maken zij voortgang.

Aan de middenloop van de Noordelijke Donets vernielden onze eenheden in verwoede gevechten 32 Duitse tanks, 15 kanonnen en 40 vrachtwagens met infanterie. In de nabijheid van een grote bewoonde plaats poogden de Duitsers een waterversperring over te steken. Een Sovjet-detachement sloeg de aanval af en ruimde een compagnie van het Duitse voetvolk op. Een kanon met eigen drijfkracht en 2 zware tanks bliezen op toen zij op Russische mijnen liepen. Ten Westen van Rostov wisselden onze troepen vuur met den vijand. Onze artillerie en mortieren vernielden 6 Duitse uitgravingen en bliezen 2 ammunitie-opslagplaatsen op. In een andere sector drongen Russische verkenners in de vijandelijke achterhoede door en bliezen zij een spoorlijn op verschillende plaatsen op.

Ten Zuiden van het Ilmenmeer veroverden de manschappen van de afdeling X, die gisteren een vijandelijke defensie-stelling bezetten, 3 tanks, 2 kanonnen en ander oorlogsmateriaal.

In een andere sector brak een Russisch detachement in een bewoonde plaats door en veroverde het een luchtafweer-batterij, 15 machinegeweren, meer dan 100 geweren en een ammunitie-opslagplaats. In nachtelijke gevechten werden meer dan 200 Duitsers gedood. Een guerrilla-detachement, dat opereert in het gebied van Kiev, voerde verschillende overvallen uit op spoorwegstations gedurende de afgelopen maand. Hierbij doodde men meer dan 200 Duitsers en werden 7 treinen, geladen met wapenen, ammunitie en voedsel, gederailleerd" (Moskou, (AP) 16.3).

NOORSE MARINE BEWAAKT ENGELANDS KUST.

De Britse Marine maakte bekend, dat de Noorse vloot thans de kust van Groot Britannië helpt bewaken en het mijnenvegen heeft overgenomen langs een belangrijk deel van de Schotse kust. Men zeide, dat dit het eerste Operatie-commando van de Noorse Geallieerden in Groot Britannië is. Een Noorse Commandant zeide: „Wij verrichten een eentonige taak, maar die moet door iemand gedaan worden en gij kunt er zeker van zijn, dat wij klaar staan voor alles wat de Hunnen willen doen" (Londen, (AP) 16.3).

WALLACE GAAT OP REIS.

Vice-President Wallace van de Verenigde Staten maakte bekend, dat hij een reis onderneemt naar 7 Amerikaanse Republieken, te beginnen met een bezoek aan San José in Costa Rica op 18 Maart.

De Vice-President zal Turrialba in Costa Rica aandoen voor de ingebruikstelling van het Inter-Amerikaanse Instituut voor Landbouwwetenschappen. Verder zal hij per vliegtuig reizen naar Panama, Chili, Peru, Ecuador en Colombia. Wallace zal worden vergezeld worden door Laurence Duggan, Adviseur in Politieke Betrekkingen op het State Department, en Hector Lazo, Assistent Directeur belast met het Uitvoerbureau van de Raad voor de Economische Oorlogvoering.

De tijdtafel van Wallace is als volgt: San José, Costa Rica, op 18 Maart; Panama-stad op 22 Maart; Santiago, Chili, op 26 Maart; Lapaz, Bolivia, op 5 April; Lima, Peru, op 10 April; Quito, Ecuador, op 15 April; Bogotá, Colombia, op 15 April. In de verschillende landen zelf zullen nog kleine tochten ondernomen worden.

Wallace zeide van plan te zijn op 25 April in de Verenigde Staten terug te keren. Waarschijnlijk zal hem naar San José en mogelijk ook naar Panama vergezellen: James le Cron, van het Bureau voor Coördinatie der Inter-Amerikaanse Zaken (Washington, (AP) 15.3).

BELANGRIJK CHINEES SUCCES.

Het Chinese Hoofdcommando verklaarde, dat het grote Japanse offensief, dat op 8 Maart begon over een afstand van 160 kilometer langs de rivier de Yangtze nabij de grens tussen de provincies Hunan en Hupeh, een mislukking geworden is. Het grootste deel van de 20.000 vijandelijke manschappen, die bij dit offensief betrokken waren, zijn in een overhaaste terugtocht, waarbij zij door de Chinezen worden bestookt. Het communiqué zeide, dat een groep Japanse troepen is omsingeld, terwijl een andere omringd wordt. De Chinese strijdkrachten op de Noordelijke oever van de Yangtze hebben een „uitgebreide" tegenaanval geopend.

De Chinezen zeiden, dat de mislukking van het Japanse offensief, dat tot doel had de vijandelijke verbindingswegen langs de Yangtze te beschermen, in grote mate de bedreiging heeft weggenomen van een nieuwe Japanse aanval op Tsjangsja, dat vroeger reeds drie aanvallen weerstond (Tsjungking, (AP) 15.3).

Deze twee Australiërs, die deel hebben aan de heldhaftige strijd tegen de Japanners in Nieuw Guinea, bevinden zich op slechts 1 km. afstand van de Japanse verdedigingsstellingen. Zij zijn in een opgewekte stemming.

NOORDAMERIKAANS MARINE COMMUNIQUÉ.

„Stille Zuidzee: (alle data zijn Oosterlengte) Op 13 Maart hebben Lightning-gevechtsvliegtuigen van het leger een klein Japans vaartuig nabij het eiland Redovoa in de Nieuw Georgiëgroep aangevallen en vernietigd. Zware Liberator-bommenwerpers hebben aanvallen uitgevoerd op de Japanse stellingen in het gebied van de Shortland-eilanden te Munda en te Vila in het Centrale gedeelte van de Salomonseilanden. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden veilig terug" (Washington, (AP) 15.3).

MASSA-PRODUCTIE VAN KOOPVAARDIJSCHEPEN.

President Roosevelts scheepsbouwprogramma vereist een voortdurende toevoer van ketels. De ketelmakers doen dan ook overwerk. Het reusachtige scheepsbouwprogramma van President Roosevelt — 8.000.000 ton voor 1942 en 10.000.000 ton voor 1943 — betekent, dat de voornaamste ondernemingen in de zware industrie, die zich op het vervaardigen van scheepsuitrustingen en onderdelen specialiseren, een geweldige taak hebben uit te voeren. Deze locomotievenfabriek is thans geheel ingesteld op de massaproductie van ketels.

FLUITENDE PIJLEN.

De zogenaamde gillende bommen, waarmede Hitler angst en ontsteltenis in de harten der Londenaars wilde verwekken, zijn helemaal niets nieuws. De Mandsjoe-lijfwachten gebruikten al lang voor het begin onzer jaartelling fluitende pijlen, waarmede ze de mensen van de straten joegen, wanneer de keizer voorbij zou komen. Tweehonderd jaar voor Christus' werden fluitende pijlen gebruikt door Tsjing Noe, een Mongoolsen prins, die ze voor een ander doel wist te gebruiken. Hij placht met zijn fluitende pijlen ergens op te schieten, waarna zijn lijfwacht dan hetzelfde doel moest beschieten met echte pijlen. Zij, die niet onmiddellijk zijn voorbeeld volgden, werden geëxecuteerd. Hij werkte uitermate methodisch, begon met op zijn lievelingspaard te schieten, dat prompt door zijn lijfwacht werd neergepijld, beschoot vervolgens zijn lievelingsvrouw en eindigde met zijn vader neer te schieten, waarna hij de Tsjing Noe dynastie vestigde.

Een waardig heer om Hitler een voorbeeld te geven met geluid-gevende projectielen......

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— Bern, Zwitserland: 200 Priesters van het Aartsbisdom Breslau zijn in de gevangenis van de Gestapo opgesloten. Een der Priesters werd gegrepen, omdat hij een Frans gevangene had biechtgehoord.

— Ottawa: Zijne Hoogwaardige Excellentie Alexander Vachon, Aartsbisschop van Ottawa, heeft een Herderlijke Brief tot Zijn Priesters en gelovigen gericht om hun de volledige medewerking te verzoeken voor het Rode Kruis. Vooral vraagt Zijne Hoogwaardige Excellentie om bloedgevers om de oorlogsgewonden te helpen. „Zulk een daad", zo voegt Zijne Hoogwaardige Excellentie er aan toe, „is niet alleen humanitair, maar meer nog een daad van naastenliefde.

Noordamerikaanse troepen landen ergens op de Noordafrikaanse kust om de nederlaag van Rommels heirscharen te bespoedigen.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Stockholm: Het Duitse nieuwsblad „Essener National Zeitung" van 9 Maart zeide, dat de staat van beleg in Essen van kracht werd na de laatste grote aanval van de Royal Airforce op Duitslands bewapeningscentrum. Het blad zeide, dat een speciale trein dagelijks de stad verlaat met vluchtelingen.

— Londen: Ventura-bommenwerpers van de Raf, geëscorteerd door Spitfires, vielen in de nacht het vliegveld Saint Brieu in Bretagne aan. Een bommenwerper ging verloren. Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat de aanval volgde op een dag-aanval van Typhoons der Royal Airforce op de vijandelijke scheepvaart nabij de Nederlandse kust. Hierbij werd een gewapende treiler in brand gezet. Het feit, dat geen Britse bommenwerpers boven Duitsland verschenen werd door den radio-omroeper van Berlijn medegedeeld in een speciaal bulletin.

— Londen: In een uitzending van het Duitse communiqué volgens het DNB werd gezegd, dat de Duitse aanval in het gebied van Charkov, Belgorod en ten Noord-Westen van Kursk nog meer terrein won.

— Londen: Radio-Algiers zeide, dat het Britse 1ste leger lichte voortgang maakte in het gebied van Sedjenane in het Noorden van Tunis.

— Londen: Radio-Rome beweerde, dat de Italiaanse nieuwsbladen vrij zijn te publiceren wat zij verkiezen, terwijl 15.000 censors voortdurend werkzaam zijn in de Verenigde Staten „om het nieuws aan het publiek te onthouden".

— New Delhi: Het communiqué van New Delhi deelde mede, dat de gevechten ten Noorden van Rathedaung worden voortgezet, doch dat tot gisterenavond geen verdere veranderingen in de positie plaats vond. Gisteren boden bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce de gehele dag door steun aan de grondstrijdkrachten in het gebied tussen Thaungdara en Kyauktaw, ten Noord-Westen van Rathedaung.

In de afgelopen nacht vielen Liberators van de Raf het Japanse vliegveld te Toungoo in Midden-Birma aan.

Een Schots officier geeft een sigaret aan een gewonden Italiaansen officier op een draagbaar. De divisie der Hooglanders maakte een groot aantal Italiaanse gevangenen.

Oorlog in de Stratosfeer.

Waarschijnlijk is van elke oorlog — achteraf — gezegd, dat hij op fantastische wijze is gevochten, maar als er iets op het ogenblik de wildste verbeelding van een Jules Verne overtreft, is het een nieuw soort strijd: „de strijd van de stratosfeer".

De stratosfeer begint volgens de leerboeken op een hoogte van 12.000 meter en men kan zich dus voorstellen, met welk een voldoening vernomen werd van de aanval op de „Scharnhorst", welke van Brest naar La Palice was ontsnapt, welke aanval geschiedde van een hoogte van meer dan 13.000 meter. Voor het eerst werd toen bekend, dat Engeland het initiatief had genomen op dit gebied, dank zij den nieuwen Noordamerikaansen stratosfeer-bommenwerpers Boeing-B 17-C, „vliegende forten"!

Meer dan tien kilometer hoog in de lucht is natuurlijk iets geweldigs, maar wij waren reeds op zulke getallen voorbereid, zodra bekend werd dat de Duitse nieuwe gevechtsvliegtuigen, de Messerschmitts-109 F-2, een hoogte van meer dan 13.000 meter konden bereiken.

Het spreekt van zelf, dat dat niet meer dan een eerste stap op het terrein kon betekenen waar zich binnen afzienbare tijd geweldige gevechten zullen afspelen: de laag van verdunde lucht die stratosfeer heet. En wij zijn thans nog maar aan het onderste deel van die laag: het hoogterecord van een vliegmachine staat sedert 1935 op ongeveer 18.500 meter, en dat van een ballon op 36.200 meter.

Het is een hoogte, welke de meest fantastische kenmerken biedt voor het levende wezen dat zich daarin ophoudt. Daar er geen bewolking is om de stralen van de zon tegen te houden, krijgt men de indruk als heerste er schemering: de zon ziet er uit als een maan, de hemel boven is zwart. Als gevolg van de weerspiegeling van de zonnestralen op de verdichte atmosfeer beneden ziet men neer op een onnatuurlijk blauw waas, doch bij helder weer is alles op aarde tot in details zichtbaar.

De problemen voor vliegen op die hoogte zijn talrijk: het is bijvoorbeeld duidelijk dat de motor, of liever de schroef, aan kracht verliest in de verdunde lucht. Daarom zijn de Boeings voorzien van speciale inrichtingen om de motor extra-kracht te verlenen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de kracht der uitlaat-gassen. Deze zijn natuurlijk van enorme hitte, doch men heeft metaal-alliages uitgevonden wel- [illegible] die hitte. Eveneens was het nodig een nieuw soort cylinder aan te brengen, van hetzelfde type overigens als dat van de Messerschmitt 109 F-2.

Hoe ziet een „vliegend fort" er uit?

Hier volgt echter eerst een algemene beschrijving van het „vliegende fort":

Het is een vliegtuig van 35 meter over de vleugels gemeten en 23 meter van neus tot staart. De vier Wright Cyclone-motoren zijn twee aan twee in de vleugels gemonteerd. Het vliegtuig moet door twee vliegers tegelijk worden bestuurd. In hun kamer ziet men niet minder dan 130 knoppen, instrumenten en andere regelaars! In het midden van het grote schakelbord ziet men de instrumenten, waarmee de vier motoren geregeld worden. Links bevindt zich de inrichting voor de automatische besturing van het vliegtuig, rechts zijn de toestellen voor den vlieger, of liever, in dit geval, de twee vliegers. In de vloer van de vliegerskamer is de toegang tot de kamer van den bommenrichter. Hier bevindt zich de automatische bommenrichter, een toestel dat geheim is, maar waarvan iedereen heeft gehoord omdat de V.S. er zoveel reclame heeft gemaakt. De geweldige moeilijkheden van het richten van bommen op zo grote hoogte worden door dit toestel voor het overgrote deel opgeheven: het is immers bekend, dat een vliegtuig, dat vijf kilometer hoog vliegt, een bom, gericht op een zeker doel, reeds meer dan drie kilometer van dat doel verwijderd moet afwerpen. Het vliegtuig wordt op temperatuur gehouden door een speciaal systeem, dat in verbinding staat met een der motoren. De motoren zijn natuurlijk van allerlei nieuwigheden voorzien. Bijvoorbeeld: benzine gaat op grote hoogte snel verdampen, waardoor gevaar ontstaat voor vorming van luchtbellen in de leidingen. Om dat te voorkomen worden speciale pompen gebruikt.

Beveiliging voor de vliegers.

Een deel van het vliegtuig wordt door speciale installaties beschermd tegen ijsvorming. De vliegers dragen electrisch verwarmde kleding, en moeten natuurlijk zuurstofapparaten gebruiken. Zij worden eerst nauwkeurig onderworpen aan allerlei proeven, om te zien of zij bestand zijn tegen vliegen op grote hoogte, en zij worden geoefend in speciale kamers onder lage druk. Zij krijgen ook lessen in het gebruik van parachutes op grote hoogte. Zij moeten dan zoveel mogelijk zuurstof tot zich nemen en onmiddellijk aan het koord trekken, waardoor zich hun parachute opent, want op zo grote hoogte wordt de mens, plotseling aan de verdunde buitenlucht blootgesteld, vrijwel onmiddellijk bewusteloos.

Thans is men aan het zoeken naar een vliegtuig dat een cabine heeft bestand tegen vliegen in verdunde lucht met behoud van inwendige atmosferische druk, doch dan moet er nog voor gezorgd worden dat die cabine niet ontploft wanneer zij door een kogel wordt geraakt en, nog belangrijker: er moet een oplossing worden gevonden voor het vraagstuk hoe uit die cabine geschoten kan worden. Dit zou kunnen door de wapens te monteren buiten de cabine en van uit de cabine te bedienen, doch hoe zij dan gericht moeten worden is weer een andere vraag. Hiermee in verband staat nog een ander vraagstuk: dat van zoveel mogelijk verlichting van het stratosfeervliegtuig. Hoe lichter het is, hoe beter, natuurlijk. De Duitsers hebben hun Messerschmitt-109 F-2 verlicht door hem een geringer aantal vuurmonden te geven, doch deze van zwaarder kaliber te maken.

In de tweede plaats komt dan de snelheid van deze vliegtuigen: motoren die op aarde een p.k. van 1400 eenheden kunnen ontwikkelen, kunnen op een hoogte van 12.000 meter slechts 500 p.k. ontwikkelen!

Door genoemde „turbo-supercharge"-installaties kunnen de Boeings in de stratosfeer veel beter kracht handhaven. Zij hebben in de lagere luchtlagen een top-snelheid van 520 kilometer per uur en op 12.000 meter een topsnelheid van 390 kilometer per uur. Zij kunnen meer dan 4800 kilometer vliegen met een lading bommen van 2500 kg.

Zij hebben een bemanning van acht koppen: twee vliegers, een bommenrichter, een navigator, een mecaniciën, een marconist en twee man voor het bedienen van de mitrailleurs. Daarvan voert de Boeing er zeven.

Bommen met een snelheid van 1000 km. per uur.

Vliegtuigen van het type der Boeings kunnen ongezien en ongehoord hun doel naderen: dit is natuurlijk van groot voordeel. Daarom werden de Boeings ook uitgekozen om de aanval op de „Gneisenau" te Brest en de „Scharnhorst" te La Palice te openen. Het is zeer goed mogelijk, dat men daar niets vermoedde, toen plotseling uit de blauwe hemel de bommen kwamen vallen. En die bommen waren van het pantserdoorborende type, terwijl zij van een zo grote hoogte kwamen vallen dat haar kracht eenvoudig onweerstaanbaar was. Een bom, welke van zo grote hoogte valt, krijgt een snelheid van bijna 1000 km. per uur, d.w.z. zij gaat even snel als het geluid zich voortplant!

De vraag is natuurlijk, of het mogelijk is bij zulk een hoogte nauwkeurig te mikken. Het antwoord is: met het nieuwe Noordamerikaanse richtapparaat, ja, zoals proeven hebben bewezen. En dan moet men niet vergeten, hoe ellendig de toestand voor den aangevallene op de grond moet zijn: bommen op zich te „zien" afkomen, terwijl niet waargenomen kan worden (behalve dan met speciale instrumenten) waar die bommen vandaan komen.

Afweer is eveneens practisch onmogelijk: luchtdoelgeschut komt niet hoog genoeg, en het duurt lang voordat de gevechtsvliegtuigen zo hoog kunnen stijgen indien zij zo hoog kunnen komen. Men moet niet vergeten, dat een vliegtuig niet rechtstandig naar boven kan vliegen. Het moet volgens een zekere hoek stijgen, en toch zorgen in de richting van den vijand te vliegen.

Het raket-vliegtuig?

Doch dit zijn moeilijkheden, welke volgens de deskundigen niet principieel zijn: niet meer dan de rand van het nieuwe vraagstuk raken. Zij wijzen er op, dat de stratosfeer-vliegtuigen niet meer zijn dan aan hogere luchtlagen aangepaste vliegtuigen van het type bestemd voor vliegen in lagere luchtlagen. Tot nog toe is niets anders gedaan dan „laagvliegers" krachtiger motoren te geven en lichtere druk per vierkante voet oppervlak.

De eerste, principiële verbetering zal moeten komen van de uitvinding van een drukvrije cabine waarin de bemanning zich vrij kan bewegen, ontdaan van al die lastige electrische verwarmde kleding en zuurstofmaskers. Ook is het waarschijnlijk, dat de schroef zal verdwijnen. Immers, die is berekend op het „zich vastbijten", in de lucht, en verliest dus aan nuttigheid naarmate de lucht dunner is, en er dus minder is om zich in „vast te bijten". Men zal dus moeten uitzien naar een meer directe methode van voorstuwing, en wat komt dan natuurlijk om de hoek kijken? Onze oude, bekende vriend, het raketvliegtuig, waarmede reeds zoveel (mislukte) proefnemingen zijn gedaan!

Zeker is, dat de bemanningen van de stratosfeervliegtuigen, die thans in gebruik zijn, er niet al te prettig aan toe zijn. Neemt slechts het gebruik van het zuurstof-apparaat: ettelijke vliegers kunnen op 6.000 meter vliegen zonder behulp van een zuurstofapparaat, ofschoon velen reeds zuurstof gaan gebruiken op 4.000 meter, als een soort medicijn tegen vermoeidheid. Op 6.000 meter is de atmosferische druk ongeveer de helft van wat hij op aarde is. De vliegers, die op deze hoogte geen zuurstof gebruiken, kunnen nu korte tijd niet voor volle 100% werken. Op een hoogte van meer dan 6.000 meter kan geen enkele vlieger meer zonder zuurstof.

Doch op een hoogte van 12.000 meter, waar de stratosfeer begint, krijgt de vlieger last van zijn ademhaling. Zijn zuurstofapparaat verschaft hem wel zuivere zuurstof, doch hij kan zijn longen niet behoorlijk in- en uitblazen, als gevolg van de lage druk. Op een hoogte van 13.000 meter, dus de hoogte waarop de Boeings vlogen toen zij hun aanval deden, is het voor een man met een zuurstofapparaat even moeilijk adem te halen als voor iemand zonder zuurstofapparaat op 6.000 meter. Dus ook op die hoogte kunnen de vliegers het niet lang uithouden en men kan tevens zeggen, dat met de uitrusting, zoals wij die thans kennen, vluchten op nog groter hoogte uitgesloten zijn.

En dan spreken wij nog niet eens over het speciale dieet dat de vliegers moeten hebben, en het gevaar van luchtbelletjes in hun bloed…

... IN BRITAIN hoard every bit of "rubbish" around the house. This British Government poster shows them how every scrap of salvage helps the boys on the battlefronts.

Wij ontvingen.

Mikve Israel, Januari—Maart 1943. Daar is het bekende blad „voor de Israëlietische huisgezinnen in Curaçao" weer. De Redactie deelde mede grote moeilijkheden ter drukkerij gehad te hebben, zodat sedert December nog niets verschenen is. Dat is jammer, en het [illegible] ook [illegible] weg gevonden worde om te voorkomen, dat zo iets nogmaals gebeure.

Dit blad is het enige Nederlandse blad voor Joden en daar de Joden een onmiskenbaar deel van ons volk uitmaken, mag dit blad niet gesmoord worden. Vanzelfsprekend is niet alles meer even nieuw in dit nummer, zo o.a. betreffende de massa-moord op de Joden en de grote protest-bijeenkomst in Roxy en op Aruba. Het is misschien juist wel goed, dat dit blad later dan gewoonlijk verschijnt, om op deze wijze nogmaals onze gedachten te bepalen bij iets, dat velen onzer, die zulks niet aan den lijve ondervinden, anders wellicht alweer vergeten zouden zijn.

Verder wordt de inhoud bepaald door een herinneringsstuk omtrent wijlen David Lopez Penha en Opperrabbijn Philip Frank, een van de door de Duitsers vermoorde gijzelaars.

Dit blad is een historisch document geworden, omdat het in één nummer bijna alles verzamelt, wat op Curaçao en Aruba en in Suriname gedaan werd, toen hier het gruwelnieuws bekend werd. Dit blad zal daarom als de dag der afrekening komt — en hij komt zeker — een geschrift der getuigenis zijn.

EPOS OVER SERBIE.

Tot de grootste landen ter wereld behoren de landen van de Balkan, die de verdienste hebben als werktuig te hebben mogen dienen om de veldtocht van de Halve Maan tegen het Kruis tegen te houden. De langste oorlog der historie, de 500-jarige oorlog, is volstreden op de Balkan door een groep van Christenlanden tegen het geweld van den Turk, die in de eeuwen, dat de Hoge Poort de toon aangaf in het Ottomaanse Rijk, in geweld en gruwel voor den Duitser niet onder heeft gedaan. Werd in 1389 de eerste slag van deze oorlog door de Serben verloren, het Christelijk erfgoed van de landen, waar Sint Paulus voor het eerst met het Christendom voet aan wal plaatste in Europa, zette voort. En in 1925 kon de Koning der Serben plechtig een votiefkaars ontsteken, die na de slag in 1389 door zijn voorganger ergens diep in de bergen in een kloosterkerk was neergezet en er na zoveel eeuwen ook altijd nog stond. Al deze eeuwen door hebben de gebeurtenissen van deze onderdrukking en oorlog stof geleverd voor volkszangen, die door het melancholieke Slavische volk op de eensnarige viool werden begeleid. Zo ontstonden de volksepen van Serbië. Hoogtepunt van de strijd vormt de 19e eeuw, waarin de laatste ronde tussen Serbië en Turkije volstreden werd, als ware het een oefening voor de werkelijke strijd, die thans door Serbië tegen den Duitser wordt geleverd. „The Revolt of the Serbs against the Turks, 1804—1813" is een bundel „translations from the Serbian National Ballads of this period, with an Introduction bij W. A. Morison (Cambridge Universiteit, 1942, 8 shilling, 6 pence). Papiernood deed het boekje uitvoeren op goor papier, maar alles bijeen is het boekje nog een juweel bij de glazige Pocketbooks. Wat van de inhoud te zeggen? Is niet elke regel een voorbode van wat gebeuren [illegible] Serbië los zal barsten [illegible] Serbië, maar ook Croatië, Slavonië en Slovenië, Macedonië en Bulgarije en wat er al aan ontembaarheid op de Balkan leeft.

Deze epen verhalen niet van argumenten en organisaties, doch van bloed en dood en veldslag, de wanhoop der mislukking, toen Kara-George's hoofd, afgehakt en in pekel gezet den Sultan als aandenken werd toegezonden. Maar Serbië's devies had kracht, zelfs tegen Turk en Janitsaar: Sama Sloboden Srbija Sparaba — alleen de vrijheid kan Serbië redden, „Moge God de harten van Serbië's zonen van moed doordrenken, in het gevecht voor henzelf, hun kinderen en het rechtzinnig geloof!"

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 16 Maart:

Telegram Afdeling: Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Barends, tel. 440, Emmastad 24.

Dok-Afdeling: De Klerk, tel. 431 en H. Prins, tel. 380.

Sociëteit „Groot Kwartier": Aangezien de uitbreiding der Sociëteit binnenkort gereed zal zijn en daardoor meer ruimte ter beschikking staat, vraagt het Bestuur eenieder, die iets voelt voor het oprichten van een bridge-, pandoer-, schaak- of damclub, zich op te geven bij den Secretaris, den Heer Ramberg, Groot Kwartier 62. Vooral van de zijde der bewoners van Groot Kwartier verwachten wij een klinke deelneming.

Bekendmaking.

1. Op Woensdag 17 Maart 1943 gedurende den voormiddag zullen de alarm-sirenes loeien voor de eerste oefening in 1943.

2. De bedoeling van deze alarm-oefeningen is om de leden van de Luchtbeschermingsdienst te oefenen voor hun taak om tijdens een vijandelijken aanval zoo goed mogelijk de bevolking hulp te verleenen.

3. De bevolking zelf moet echter ook goed begrijpen dat tijdens een vijandelijken aanval er minder slachtoffers zullen vallen naarmate de bevolking zelve daartoe meewerkt.

4. Daarom wordt een ieder verzocht ook tijdens de alarm-oefeningen mede te werken door:

a. kalm blijven;
b. de orders van de politie op te volgen;
c. niet nieuwsgierig toe te kijken;
d. zooveel mogelijk de straat te verlaten en in huis te blijven;
e. het toezicht op de schoolkinderen aan de onderwijzers over te laten.

5. Gedurende de oefening zal het particulier telefoonverkeer korten tijd worden gestaakt en het verkeer op alle wegen slechts worden toegelaten voor militairen en personeel der Luchtbeschermingsdienst.

6. De bevolking wordt verzocht op het Politie Bureau te melden waar de sirenes NIET of SLECHT gehoord worden.

De Luitenant ter Zee der 2e klasse K.M.R.,
Hoofd Luchtbeschermingsdienst te Aruba.
H. S. Drost.

Announcement.

1. During the morning hours of Wednesday March 17 the alarm sirenes will sound for the first exercise of 1943.

2. The meaning of these alarm exercises is to train the members of the Air-defense service to assist the population as well as possible, during an enemy airraid.

3. The population itself, however, must fully realize that during an enemy airraid fewer victims will fall in proportion with the cooperation given by the people themselves

4. For this reason everybody is requested to cooperate during the alarm exercises by:

a. remaining calm;
b. following strictly the orders given by the police;
c. not looking on curiously;
d. abandoning the streets as far as posible and staying home;
e. leaving the supervision of the children during school-time to the teachers.

5. During the exercise the private telephone-connection will be interrupted for a short time and the traffic on all roads will only be admitted for military men and members of the Air-Defense Service.

6. The population is requested to report at the Police office, the places where the sirenes are heard with difficulty or not heard at all.

Sub Lieutenant K. M. R.
Chief of the Air-defense Service
H. S. Drost.

Participacion.

1. Riba Diarazon 17 Maart 1943 durante horanan di mainta, sirenanan lo duna señal di alarma pa e promé ehercicio di den año 1943.

2. Intencion di e ehercicionan di alarma, ta pa instrui miembronan di Servicio di Proteccion Aerea pa nan trabao durante un ataque di enemigo, pa nan por duna yudanza asina mehor posible na poblacion.

3. Poblacion mes mester comprende bon cu durante un ataque di enemigo lo tin menos victima, segun cu e poblacion mes duna su cooperacion.

4. Pesey ta pidi cada un pa coopera durante ehercicionan di alarma, di:

a. keda calmo;
b. sigui ordenan di policia;
c. no sea curioso pa bai mira;
d. bandona caya asina tanto posible i keda den cas;
e. larga cuidao di muchanan di school na cargo di maestronan di school.

5. Durante e ehercicio lo suspende servicio di telefon particular pa un corto tempo i trafico riba tur caminanan lo ta solamente pa militarnan i personal di Servicio pa Proteccion Aerea.

6. Ta pidi nan cu no tende of cu a tende menos bon sirena di participa esey na Oficina di Policia.

Luitenant ter Zee 2e klasse K. M. R.
Hefe di Servicio pa Proteccion Aerea na Aruba
H. S. Drost.

750